

MAGYAR KURIR.

Bécs, Kedden, Julius' 19-dikén, 1825.

Perút illető Tudósítások.

Még eleven emlékezetjokban lehet azon figyelmes újságolvasóknak, kik a' minden napi dolgokat is, mint minden napi históriát, egymásból függőleg szeretik olvasni, hogy melly sokféle zűrzavaros 's egymásnak ellentmondó tudósításokat kellett nekik a' múlt egész esztendőnek lefolyta alatt olvasniok a' Párisi Csillag 's Madridi Gazetta kiadásai szerént. Hanem ha az ember ezen dolgokat már most hiteles előadásból 's egymásból folyólag olvassa, valósággal nem tsudálhatja, hogy miért adattak ezen dolgok akkor olly zűrzavarosan elé.

Azok a' Spanyol Generálisok és Stáb-tisztek, kik ezen Perui, világ-végeig emlékezetben maradandó 1824-béli táborozásban fő személyek voltak, Európába vissza jövéen nagyobbára még mind Bordeaux városában Frantzia országban tartózkodnak, ott akarván elvárni, hogy mit soda rendelést tesz' erántok a' Spanyol Országlószék. A' volt Vice-Király La-Serna egyedül Bayonnébe vette útját, 's onét kérést küldött a' Madridi Udvarhoz, hogy maga is oda mehessen; de még nem hallik, hogy megnyerte volna ezen engedelmet. Gen. Canterac Bordeaux városában halgat tsendesen. Ez az ő születés földje. Nem gondólják, hogy mostanság Spanyol Országba menjen. Azt mondják, hogy egy környüllállásos előadást akar nyomtatásban kiadni a' Perui hadakozásról, 's annak örökre emlékezetes utolsó időszakaszáról. Ezen Generálisok, áltáljáb-

ban vévén, majd mindenik küldött Madridba egyegy leírást ezen hadakozásról, 's mindenik a' lehetőségig jól szólna magáról. Olan eta elten mindnyájok rettenetes mérgeledéssel írának, 's neki tulajdonítják Perú elveszését, azért, hogy a' Vice-Királyal La-Sernával szünet nélkül egyenetlenkedett.

A' mik Peruban a' mult esztendőben, nevezetesen annak második felében történtek, úgy írattnak-le ezen fő tisztek által, mit tsak nem képzelhetetlenek. Talám nem fogják hát Magyar Olvasójink is kezeikből ezen tisztek között egyiknek előadását unalommal ellökni. Így beszéll ezen tiszte: —

„A' Perui armáda' minden fő vezéreinek egymásközt uralkodott egyenetlenkedése volt valóságos oka az ezen armádát ért szerentsétlenségeknek. Míg egyetértettek, meglehető szerentsével tsatáztak, de a' melly a' helyet, hogy az ő buzgóságokat kettőztette volna, első okul szolgált az ő egyenetlenkedésekre. A' Columbiaiak eszékbe vévén, hogy a' Spanyol Generálisok között mindenik magának tulajdonítja a' győzedelmet, használták az ő czivakodásaikat. —

„La-Serna előre ellátta, hogy mi veszedelmes lehetne ezen egyenetlenkedés a' Király' ügyére nézve, és semmi fáradsággal nem gondólt, tsak hogy az egymás eránt való megengesztelődést telyesen helyreállithatta volna; de minden iparkodásainak ellenkező következései lettek. A' planum, melly szerént a' Spanyol sergek dolgoztak, o' volt: Az armáda két részre osz-

tatott, Északira és Délire; 's az elsőnek vezérlése Canteracra, a' másodikké Valdezre bízattatott. Mindkettőjük alá azon csapatok adattak, mellyek őket leginkább szerették, 's úgy folytatták a' vezérlést, hogy egymástól semmi függésben nem voltak. De így se' lehetett eltávoztatni a' köztök való irígykedést. Canterac megbántatottnak érezte lenni magát, azt gondolván, hogy Valdez nagyobb jutalmaknak 's megkülönböztetéseknek lett részese, mint ő, 's megbántatását igen ellentelen kifejezésekben nyilatkoztatta ki a' Vice-Király előtt, 's azt kívánta, hogy ő is hasonló módon jutalmaztassék meg.

„Az Északi armáda Tarma tartományában Limától 40 mérföldnyire tanyázott, a' Déli armáda pedig Arequipa tartományában. A' Vice-Király' fő hadi szállása pedig Cusco ban Perú közepén volt. Gen. Olanéta 2,500 emberekkel Felső Peruba Potosiba vala rendeltetve, hogy a' Buenos-Ayresi Egyesült tartományokat szemügy alatt tarítsa, de ő e' helyett a' felső parantsolatok eránt való engedetlenségnek, a' Királyi ügy' pártfogásának színe alatt, legveszedelmesebb példáját mutatta, midőn kinyilatkoztatta, hogy ő a' határtalan Királyi Hatalomban a' Constitúzió által okoztatott változásokat tellyességgel meg nem esméri. Ezen meghasonlást éppen akkor tsinálta Olanéta, midőn legjobbakk voltak a' kinézések arra, hogy a' Király' ügye győzedelmeskedjék. Calla ó már alája adta vala magát a' Királyi seregnak; a' Limaiak a' Kolumbiai őrző sereg ellen felkeltek vala; Bolívar Truxillóig vissza menni kéntelenítettet, minckutánna sergének egy része magát fogságra adta. Ekkor az Északi armáda kötelessége a' lett volna, hogy Truxilló felé nyomuljon előre, 's a' Bolívar' armádájának maradványát a' Río-Sántón kergetse által Kolumbiába. E' pedig minden nagy baj nélkül megeshetett volna.

„Az Északi armáda meg is tette a' Truxilló felé való elenyomulást, de nem lehetett sikere iparkodásainak, azért, mint hogy a' Déli armádatól nem segítettethet, melynek az Olanéta' szemmeltartására hátra kellett maradni, ki már ekkor ellenséges állásba helyeztette vala magát a' Vice-Király ellen. Can terrac már ismét vissza érkezett vala Huacayóba, melly által új bátorságot adott Bolívarnak, ki ezen időközben armádáját Truxillóbol és Quitobol megerősítette, 's Kolumbiából is segítséget küldtek néki a' tengeren Panamából, a' melynek útját az Ásia 's a' velle lévő apróbb Spanyol hadi hajók elvághatták volna.

„A' legnagyobb hiba tehát, a' melly ezen táborozásban történt, a' volt, hogy Canterac Bolivárt oda hagyván magát vissza vonta, mint hogy ő a' maga 7000 embereivel a' Déli armáda' segedelme nélkül is elég erős lehetett volna elejintén a' Bolívar megverésére, tsak időt ne engedett volna néki armádájának megerősítésére. Ezen terhes környúlállások között történt, hogy a' Vice-Király megszollította Olanétát, hogy adjon számot tselekedeteiről, egyszersmind sürgetőleg szeme' elibe terjesztette, hogy melly nagyon szükséges volna az egység. Azonközben, hogy semmi fogása ne lehessen Olanétának az egyenetlenkedésre, maga a' Vice-Király is, még azt se várván, hogy Madridból parantsolatot vegyen réa, maga önként elörlötte az addig fennállott Constitúzió Országlási intézeteket, 's a' határtalan Királyi hatalmat teljes kiterjedése szerént proklamáltatta; 's végre azt is megígérte Olanétának, hogy tsak a' köztök való egyetértés állhasson lábra, minden lehetségekben telyesíteni fogja kívánságait. Azonban semmi iparkodásainak nem lett fogantja; Olanéta tsak arra halgatott, a' mit néki a' gyűlölség diktált.

„Valdez maga útnak indult Poto-

ai felé csak azért, hogy Olanétával találkozzán néki jóvállatokat tehessen. T a r a p a y á b a n jöttek össze; meg is egyeztek több pontok eránt: hanem Olanéta ezen Egyezést is nem soká megröntötte, 's már ekkör csak a' fegyveres erő vala hátra elene. A' Bolívar' armádáj: azon közben tsendesen nyomult előre, 's néki C a n t e r a c elejibe indult; Junin mellett szembe találkoztak, 's nagyon vakmerő verekedésre került a' dolog, de csak a' lovasság között, melly azon végződött, hogy a' Spanyol lovasság hátat adni, 's előbbeni tanyjába Huancayohoz vissza menni kén-telenített. Ekkor a' Déli armáda 400 mértföldnyire állott az Északitól. Későbbre egész armádájával, lovasaival és gyalogjával együtt, Kuskóhoz hátrált vissza Canterac, hogy magát a' Déli armádával össze tsatólhassa.

„Az Északi armáda Kuskóhoz megérkezvén onnét a' Vice-Király parantsolatot küldött Valdezhez, hogy Olanétának békét hagyván, lehető sielséggel vigye armádáját ő is Kuskó felé. A' Vice-Király az alatt míg Valdezet várta, idejét az Északi armáda organizáltatására, 's a' katonák bátorságának helyreállittatására fordította, kik valósággal azon mértékben megfélemlettek mint a' Kolumbiaiak megbátrottak vala. Már a' Kolumbiaiak is csak 25 mértföldnyire állottak Kuskótól, hanem a' Vice-Király még ekkor csak tartóztatni iparkodott őket, és semmi véghatározású verekedésbe nem akart botsátkozni; a' Valdez' sergeit várta.

„Gen. Valdez egy felől a' vett parantsolatot, más felől a' szörnyű nagy útát forgatta szemei előtt. Végre csakugyan elszánta magát: hanem előbb, hogy sem Kuskó felé útnak indult volna, Olanétával gyilkos módon megverekedett, 's őtet olly állapotra juttatta, hogy néki hátulról semmi alkalmatlanságot ne okozhasson. Azonban mind e' mellett is birtokában kellett

hagyni sok nagy tartományokat, melyekből azután ismét organizálhatta sergeit: Valdez pedig a' hosszú úti strapátzia miatt sok embereit elvesztette; hanem egyéb eránt szerentsésen megérkezett Kuskóhoz.

„A' Vice-Király örömmel szemlélte maga körül az áthatatosságban és türedelemben egymással e'képpen vetelkedő Déli és Északi armádákat, hanem a' volt már most a' baja, hogy ő inkább bizakodott a' Valdez' mint a' Canterac' katonai táalentomához, azonban az első csak Generálmajor a' második pedig Generál-Licutenant lévén a' fő vezérséget nem adhatta az elsőnek: tehát nem tehetett egyebet, hanem mint hogy maga mind a' kettőnél nagyobb rangú tiszt volt, maga vette által a' fő vezérséget, 's amazok ő alatta kommandiroztak. Így egyik se' tarthatta magát megbántatottnak. Valdez az előlmenő serget; Canterac a' több tsapatokat vezérlte. Mikor Kuskóból kiindultak 10,500 minden féle fegyveresek tettek ezen serget; volt 12 ágyuja, elegendő szekere, lova; egy szóval semmi fogyatkozása nem volt; még is végső veszedelmére indult útnak. A' Vice-Király kiadta a' szokott proklamációt, 's a' tsapatok hozzá fogtak az előrenyomuláshoz.

„A' Kolumbiaiak az ellenségnek közelítését látván, vissza kezdték magokat vonni; hátrálássokat több tsapatokban és több erányban folytatták. Az előrenyomulás nagy bajjal és csak nem járatlan helyeken esett; későbbre az eleség is megfogyatkozott, melly miatt már szökni is kezdték vala a' katonák. A' Spanyol vezérek között régebben uralkodott egyenetlenkedés ismét mutatni kezdte magát, melyből lehetetlen vala jó következtetéstjövendőlni. Kivált az úgy nevezett Északi armáda' alsóbb vezérei mutatták-ki legerőssébben a' főbkek eránt való engedetlenséget; a' Vi-

ce-Király' rendelkezseit szünet nélkül kritizálták, gunyolták.

„A Matarai térséghez érkezvén, a 6000 emberekből álló Kolumbiai armádát két ágyúkkal hadi rendben állva találták. Itt a Kolumbiaiak verették meg; elvesztették 600 embereiket, egyik ágyújukat, s a Generálisok, a Stáb és a Titoknokság' minkén bogáztaiját, és itt bizonyos teljes győzedelmet nyertek volna a Spanyolok, ha a Gen. Canterac' Osztagja a tőle kívántatott két Batalionokat még a tsalázó mezőre kiküldhette volna, de a melyben ötlet az éjszakának elkövetkezése meggátolta. Bolívar azonközben észbe vette a veszedelmet, öszsze szedte megzavarodott armádáját, és Chançay felé a Limai vidékre folytatta hátrálását: hanem más felől a Vice-Királyt is meggyőzte ezen verkedés a-felől, hogy melly rossz következése lehetne annak, ha a Spanyol armáda meg találna verettetni, nem annyira az armádának magának rossz állapotja, mint inkább a vezérek' egyenetlenkedése miatt. Erre nézve armádáját Guamangánál megállítani jónak találta, melyre annyival is inkább szükség vala, hogy az essős idők elkövetkezvén a sok strapatzia miatt ellanthatott katonaságnak nyugvó napokat kellett engedni; s ezen helyen friss húst is szerkezhetett magának az armáda. —

„A Matarai tsata után elebb a Jaujai völgy felé próbálták magokat visszavonni a Kolumbiaiak, hanem a lakosok zenebonáskodása miatt nem találták jónak arra venni útjukat, s ezért választották az Ayakuchoi megvehetetlen tanyát, hogy ott várják-be a Spanyolokat. Úgy gondolkozhatni, hogy a Spanyoloknak jobb lett volna temporizálni, s a Kolumbiaiakat ezen tanyájokban, hol se elesések se vizek nem volt, vesztegleni hagyni: de másképpen rendelte vala el a szerentsélen végzés, úgy tudniillik, hogy

a Spanyol Generálisok Decemb. 8-kán hadi tanácsot tarttsanak s meghatározzák, hogy 9-dikben megütkezzenek, s meg is ütöztek. —

„Már az ütözet' elején rosszszül ment a Spanyolok' dolga; nem volt helyly hogy a massákban álló Batalionok kiterjeszkedhessenek, úgy meg se lehetett gondolni, hogy a lovasság' bévágghasson s dolgozghassék, melyből a lett a Kolumbiaiaknak egy Vadász Kompániája, egy Batalionja s két Svadronai elégségesek valának arra, hogy a Spanyol armádát semmivé tegyék, melly a megzavarodás után magát rendbe szedni, tsak egyszer se tudta. A Spanyol ágyúknak elfoglalására úgy szollván tsak egy pillantat elég volt a Kolumbiaiaknak. A zavarodás és rendtelenség a Spanyoloknak minden tsapatjaikra hirtelenül kiterjedett, s ennek a Kolumbiaiak tüstént hasznát vették. A Vice-Király, ki a maga Stábjától elválván, valami keskeny ösvényen lefelé lovaglott, a lovával elesett, megsebesedett, s fogságra esett. A több Generálisok azon halom felé vágattak, mellyen vezérjüket állni tudták, s értékre esvén a rajta történt szerentsétlenség, tüstént a Kolumbiai Lógerbe futottak s a tudva lévő gyalázatos Capitulátziót megkészítették: Tsak egy se találtatott köztök, ki az elszélesztetett tsapatokat öszszeszerkezettette volna, vagy, kinek eszibe jutott volna, hogy vonja hátra magát az alattalévőkkel s azon segedelem eszközöket, mellyeket Perú még szolgáltathatott volna nékiék, haszonra fordítsák; készebbek voltak mindent elveszteni, hogy sem, a mit meg is kellett volna tselekedniék, magokat Olanétához tsatolták s az ő vezérlése alá adták volna. —

„De különben is sok segedelem-kút fejeik lettek volna még hátra a Spanyoloknak tsak használni tudták vagy akarták volna. Guamanga tartománya, mellyet a Kolumbiaiak elfoglaltak, mindenétől ki pusztítva vala, Kusko ellenben, melly

még a Spanyoloknak engedelmeskedett, mindennel bővölködött. De számokra nézve is meglehetősen erővel bírtak még néhány helyeken. Miranda az Apurimac partján 800, Kuskóban 1000, Punóban 400, Olanéta Potosinál 2500 emberrel állottak, részint lovassággal részint gyalogokkal. —

Kuskóban a gyűző készüléte is még lehetőséggel állott még a Spanyoloknak. Callaóban is ott volt Rodil 2000 emberrel; úgy Aquillera is a Nagy-völgyben 1400 emberekkel; 's két vagy három Svadronok a tenger partjain. Mind ezekből a magános csapatokból még szép armádát össze lehetett volna szerkeztetni 's nem volt ok Perunak illy hebehurgya módon való feladására. Hanem az Olanéta ellen való indulatoskodás, a vezérek között uralkodott egyenetlenkedés, a seregben erőre kapott gondolkodási mód, 's mindennek felette némelyeknek azon félelme, hogy vagyonaikat elveszthetnék, hozta el a Spanyolokra ezen szörnyű tsapást, még pedig a mi megjegyzést érdemel, akkor, midőn már minden egyéb kinézésnek, közzel való és állandó békességgel biztatták a Royalistákat. — (Folytatása következik.)

A legújabb tudósításokból látjuk, hogy Generális Olanéta a Perui theatronon a maga részit kijázdotta, 's Generális Sucre által nagyon megverett, úgy hogy csak maga szaladhatott el egy maroknyi néppel, 's arra jött, hogy bizontalan plánum nélkül tévelyeg fel 's alá. Callaó még nem adta fel magát, de reménlik, hogy nem sokáig fog haladni vég-sorsa, mint hogy az Ostromlókolly szerentségek valának, hogy minden friss vizének útját elvágta.

Már Kuskó, ez a régi Inkák fővárosa is alája adta magát az Independensek Országlásának.

Lombard-Velencei Királyság.

Császár 's Császárné Ő Felségek Ferencz Károly 's Renát Vice Király Ő Cs. Fő Herczegségekkel 's ezeknek Hitveseikkel együtt, Jul. 7-dikén déltájban Bresciából Cassalmaggioreba érkezvén, a lakosoktól nagy örvendezéssel fogadtattak. Jul. 8-dikát itt töltötték el a Felségek, 's innét 9-dikben mind együtt Párma felé tovább indultak.

Császár Ő Felsége Monzából 60,000 Austriai Lireket méltóztatott Jun. 24-kén a Mailandi szegények között való kiosztatásra kegyelmesen határozni.

B é c s.

Az Austriai Nemzeti Bankó-Igazgatás, ma kedden délelőtt, az általa bőváltatott papíros pénzből, a Glaszin az elégető házban, a kirendeltetett Biztosok jelenlétében, 10 millió forintokat elégettetett.

Bétsben a Státus obligátiók közép ára volt Jul. 16-dikén:

Az 5 per Centescké,	96 5/16 for.
Az 1820-béli sorsrabotsattaké,	151 1/2 for.
Az 1821-béli hasonloké	152 1/8 for.
A' 2 1/2 p. C. Béts városa Bankojáé,	55 3/8 for.
A' Bankó-Altziák kelték mind Conv.pénzben.	1220 for.ton.

Magyar Ország.

A Posonyi Ujságlevelek jelentik, hogy Császár 's Király Ő Felségének azon Regálisai, Meghívó Királyi levelei, melyek által a Diétának kezdetét jövő Sept. 11-dik napjára, Bergamóban. Jul. 3-dikán Posony városába meghatározni kegyelmesen méltóztatott, oda valamint a Ns

Vármegyéhez úgy a' Ns Magistrátushoz is folyó hónap' 13-dikán megérkeztek.

Rettenetesek azok a' sok égések, a' mellyekről hazánkból folytában tudósítottunk. M o d o r (Modern) Királyi városából (Posony V. gyében) írják, hogy e' h. 6-kán déli 1 órakor a' városnak egyik külső részében gyulladás támadván, a' nagy szél miatt olly hirtelen elterjedett, hogy ötminutumok múlva már tíz helyen égett. Sem a' városi lakosok, sem az ott kvártélyozó Ferdinánd Vasasai, sem a' szomszéd Bözini (Pösing) tűzoltó edényekkel ideszáladott lakosok' iparkodása, nem vehetett erőt a' tűznek nagy erején; 181 házak égtek a' földig le minden mellettük lévő épületeikkel, pajtáikkal, s istáláikkal egyetemben.

Szombathelyről Julius 15-dikén 1825.

E' folyó Hónap' 10-dike Szombathelynek olly érzékeny öröm innepe volt, mellyet (bátran elmondhatni) csak századok adhatnak, ha annak érdemét nem a' külső lármás kurjongásokban, hanem a' szív' önkénes édes ömlésében helyeztetjük. — Mélt. Bólc András Püspök Úr Ó Ngának Szombathelyi Püspöki székebe lett fényes béiktaltatása innepe volt ez, mellyet maga a' természet pompásan megülneni látszott, mint hogy a' fenn jelelt napot szomorú esős, és vastag fellegekkel borított idők előzvé. Julius 10-dikén teljes méltóságában lépe egünkre a' nap, s egész napot és éjtszakát óhajtott derület és csendes kellemetesség ajánlotta. E' szép napnak reggeli 8 órai idejében indult meg a' M. Püspök Sz. Mártonból a' T. P. Dominicánusok' ilastromából, mellytől nem messze a' város' belsejébe vezető út közepén a' hasonló örömtől repeső Zsidóság

egy általok egygyügyü csínossággal de igen jó ízléssel felállított győzedelmi kapunál, mellynek tetején lévő karban egy híres Rohonczy Zsidó banda kellemes harmóniával zengedezteté muzsikáját, maga szokott szertartása szerént fogadván el Püspök Ó Nagyságát, szívből eredett beszéddel üdvözlé. Innen hangos Eljen kiáltások között tovább folytatván menését elérkezék a' városnak Gyöngyös folyóján emelt hidjához, mellyhez nem messze már magában a' városban egy díszes győzedelmikapu emelkedett, mellyet szintügy hat zöld galokkal ékesített kissébb boltozatok előztek; itt a' városnak igen ügyes és érdemes Birája Nstes. Mittermayer Ferencz Úr, több városi belső Tanácsos Urakkal egyetemben elfogadván ötlet egy rövid, de érzékeny és szívre ható beszéddel fejezé ki a' városi Tanácsnak és népnek szíves hódolását, nem színtelt hívségét, szeretetét és tiszteletét; innen két sorban helyeztetett számtalan egyarányú fehér vékony köntösbe öltözött, s zöld patyolattal övedezett kissébb s nagyobb koszorús leánykák harsány Eljen kiáltozások között hintették karaikról függő kosaraikból jó illatú virágaikat a' szeretett Püspöki méltóság előtt. Illy módon elérkezék a' Sz. Ferencz Szerzetesek' Temploma eleibe, holott egy oltár készítettén, annát Püspöki Egyházi ékességeibe felöltözött. Itt várakozának már Ó Ngrá TT. NN. Vas és Szala Vármegyék' drága fényes Magyar köntösben tündöklő kiküldöttségei, s a' Fő Herceg Ferencz itt tanyázó Ns Vasas és más Ezeredbeli T. Tiszti Kar Tagjai, valamint több világi Méltóságok és Nemesség, kik liszabothelyeikre állván, megindult a' fényes Processio, mellyet vezetett a' Szombathelyi Magyar Lovas polgári Katonáság, gazdag nemzeti öltözéiben, s lovaik pompás készületével valamint dícséretes rendtartással is figyelmet érdemelve, kiknek Osz-

táját az előbb tisztelt Ns Vasas Ezerednek számos tagokból álló tabori ékes muzsikája szinte az elragadtatásig díszesítette: ezt követték a városi Mester emberek minden nemű Czéhjei, mindenik tulajdon zászlóit lobogtatva, mellyek után szép rendeltette katonai lépéseit, az igen jól gyakorlott Sz. Kir. Kőszeg városának e' végre idejött Polgári gyalog Katonasága tulajdon zászlója alatt, Ns Württemberg Ezerede tabori muzsikusainak zengései által elevenítve; ezek után szép hatos renddel 's csendes lépésekkel ballagott a' Gymnasium 's Lyccum beli Tanuló ifjúság, ezután a' Városi Tanács, mellyet követett a' Püspöki Tisztség; most már kezdődött a' Kereszt után jövő Papság, melly után négy Öspörötök által tartatott Baldachinum alatt ment Püspök Ő Nga, kit vár beli hívei követtek, 's azután a' fényes öltözetekben ragyogó több rendbeli kiküldöttségek, minden renden lévő Papi Világi és Katonai Méltóságokkal, és Uraságokkal egyetemben. Végre az egész serget zárta igen szép, 's valóban dicséretes Katonai rendel a' Szombathelyi polgári gyalog katonaság egy forma csinos öltözetben, mellynek hasonlóul tulajdon ékes Török muzsikája nem kevés öregbité a' pompás innepnek örömeit. — Illy rendel tehát megindulván a' fényes Processió, minden harangok megszóllamlának, 's az egymást váltó mennyei hangzatú muzsikák ékes hangjai tölték el e' városnak minden utzáit, a' részt vevő nézőket pedig egy edes érzésnek örömei fogák el; — Végre a' Cathedrális Templomhoz érkezvén, a' Polgári Katonaság a' Templom előtt kirendelt helyeit elfoglalá, a' Ns Vármegyei katonaság pedig az itt lévő Ns Rhad i w o j e v i c h Ezeredbeli Verbung katonasággal a' jó rend fenn tartásra ügyelő ör állásokra helyeztettek, míg azonban a' Templom ajtajában az oda érkezett Mélt. Püspököt Fő Tiszt. Szabó Imre Kánonok és Apát Úr Egyházi ékességében

megjelenvén a' szokott imádság elmondása és szentelt víznek általadása után a' Tisztelt Püspök a' nagy Oltár előtt készített térdeplőre borulván, mind addig ott marada, míg a' Chorus a' Te Deumot el nem zengette. Melly megtörténvén a' Szombathelyi 's Kőszegi gyalog Polgárság salvét lövén, a' számos mozsarak' durrogási kezdették innepi dörgéseiket, 's az alatt F. T. Várady József Kánonok Úr a' Fels. Kir. Diplomát, 's a' Szents. Római Pápa Bulláit felolvastván, annak helyébe F. T. Deze Pál Kánonok Úr lépett, 's egy hathatós jeles beszéddel üdvözlé a' szeretett Fő Pásztort, melynek végeztével háromszor zendült meg a' tágos Királyi ékeségű Templom az Eljen kiáltásoltól, mellyekre a' polgári puskák' ropogási és mozsarak' durrogási folyton feleltek, a' muzsikák pedig egyre riadozának. — Beulvén már a' M. Püspök az ő pompás Püspöki Székébe, 's egy felséges, Püspöki Méltóságához illő fontossággal, szerénységgel, 's igaz atyai lélekkel tölt, Cicerói ékes szózással tartott Beszéddel annyira elfogtalá a' temérdek halgatók' szíveit, hogy a' kik még eddig nem ismerték-is; szinte az imádság magához hódította. Ennek végével a' sok puskák' 's mozsarak durrogási közt felöltöztetvén, 's Fő Tiszt. Horváth Pál Sz. Benedek szerzetén lévő Regens Apát, és Gyöngyösy Pál Csornai Prépost Urak, 's a' szokott papi szolgálatok kísérése között a' szent Mise áldozathoz kezdett, mellynek minden főbb részeire a' puskák mozsarak durrogtak, 's a' dob trombita szó harsogott. — Vége lévén mindeneknek Ő Nsga azon rendel mellyel a' Templomba, fényes Residentiájába vissza kísértetett, holott a' T. Districtualis Tábla 's már Tisztelt Ns Megyelt, 's egyéb kiküldöttségek 's fő rangú Uri Vendégek megüdvözlék; a' Szombathelyi Lovas és Gyalog Polgárság pedig a' Residentia előtt leütrvén zászlóikat az ör

állók kirendeltettek, a' többi polgári katonaság pedig kiki maga rendelt helyére, Osztályához tartozó muzsikáiknak ékes zengési között elmaschiroztak. — Hogy a' köz nép is ezen emlékezetes innepben részt vegyen, a' M. Püspök bőkezűsége pénzt szórattott, a' többi Úri vendégeket pedig gazdagon megvendégelte. Dél után, a' Szombathelyi gyalog Polgárság' Tisztei Osztályokat ezen innephez méltó örvendezésre deríteni kívánván, az ugy nevezett Praterba maschirozott, melly alkalmasan el-
 készítve lévén sok tábori sátorokkal valamegtöltve, 's a' szabad levegőn híves fák árnyéki alatt tánczó hely egyenesítetvén, itt táncz, amott, poharak nem kímélt ürítési között hangoztak a' Tisztelt Méltóság' hosszas életéért szerencsés és boldog kormányozásáért a' tiszta szívből eredett őszinte óhajtások. — Általában mind a' városi Bíró Úrnak fardodhatatlan iparkodással tett rendelései, mind a' Szombathelyi 's Kőszegi Polgári Katonaság érdemes Tiszteinek ügyessége annyira díszesíté e' jeles innepet, hogy azt mindenek méltán bámulnák és magasztalják. — Ezen alkalommal 12 Rendbeli versezetek jelentek meg Püspök Ő Nga Tiszteletére, mellyek között legnevezetesebb Horváth József Elek Ügyviselő Úrnak illy Czimű nagyobb munkája: „Szombathely' Evei“: mellyet ugyan ezen alkalommal Tisztelt Ő Ngának ajánlott a' Szerző ('s mellyet a' jövő postaszekeren közleni fog a' tudósító). Estve felé muzsika zengése közit tábori multságából díszes rendel vissza térvén a' Szombathelyi Magyar Lovas és Gyalog Polgárság Ő Nga Residentiája előtt katonai rendbe állott 's jó ideig tartott muzsikai zengedezéssel zárta-be tiszteletének öröm innepét: ezen alkalommal Püspök Ő Nga egész lecrezskedéssel, mint egy nyájas sze-

lid Atya lejöven hív tisztelői mint édes gyermekei között megjelent 's a' muzsika végeztével a' nemes lelkű polgároknak érette tett önkénes szíves hódolását szívre ható kegyességgel megköszönte. Ezen napra következett éjtszakát jelesé tette az egész városnak pompás kivilágosítása, mellynek alkalmával a' temérdek felírások nyilván jelentették azon édes örömet, mellyet mindnyájan egy szívvel lélekkel éreztek, 's valamint a' jó szívű Polgárok, úgy minden renden lévő inneplők önként vallottak. — A' kivilágosítás innepét vidámították a' minden szalákban tartott multságos Bálók. — Más nap az éppen itt lévő Nemzeti Szín-Játszó Társaság Horváth József Elek Úr által ezen alkalomra készített Énekes Játékot ezen Czim alatt: „Dáphnis a' jó Pásztor“, Ő Nga tiszteletére eljátszotta. — Szerencsés Város! — Szerencsés Megye! melly olly derek fő Pásztor kormánya által vezéreltetik, ki ifjú korától fogva annak kebelében élven nyáját ismeri, 's kormányát az szerént alkalmaztatván boldog jövővel biztatja szeretett övéit, kik hasonlóal ismerven felséges tulajdonságit-édes bizodalommal borulnak atyai zsámolyához, 's magokat hódolásokban boldogoknak ismerven szent hévvel kérik reá árasztatni az egék' áldását. — Hogy szent, 's mindenön haszon vadászattól ment édes hódolással viseltetnek ezen kedvelt Méltósághoz, mind e' Megye hívei, mind e' város Polgárai, csak onnan-is kitetszik, hogy még Julius' 150 napján midőn Budáról felszenteltetése helyéről megérkezett repeső örömmel szinte Szanatig, melly a' városhoz egy óra járásnyi helység a' Polgári Lovas Katonaság clibe ment, a' Gyalog osztály pedig Residentiája előtt ki nem magyarázható örömmel fogadá Ő Nagyságát.